

ת"פ 21663/06/15 - מדינת ישראל נגד דויד גרני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21663-06-15 מדינת ישראל נ' גרני

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דויד גרני

הנאשם

ב"כ הנאשם: עו"ד זיוה ארנסטי

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

השתלשלות האירועים במהלכם בוצעה העבירה פורטה בהרחבה במסגרת הכרעת הדין. בתמצית יאמר כי ביום 8.12.14, בשעת הצהריים, התפתח עימות בין הנאשם לבין שכנו, אלון זקן (להלן: "המתלונן"), במהלכו השליכו אבנים אחד על השני. הרקע לעימות, היה ניסיונו של המתלונן לפרק מדרגות המובילות אל גג הבית, שאותן בנה הנאשם וכן דוד מים ומלונה שהציב הנאשם על הגג. למקום הוזעקו שוטרים ומשהגיעו למקום, רץ הנאשם במעלה המדרגות המובילות לגג הבית, שם שהה המתלונן והכה את המתלונן במכות אגרופ, בעיטות וסטירות, נשך אותו בגבו וניסה לנשוך אותו בסנטר. והמתלונן לא עשה דבר באותם רגעים. השוטרים שהיו במקום הפרידו בין השניים והם נעצרו. כתוצאה מהמכות שהכה הנאשם במתלונן, נגרמו לו שתי שריטות, האחת על סנטרו והשנייה על צווארו.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שנוע בין מאסר קצר בעבודות שירות למספר חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן שנחבל באירוע.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שמתחיל במאסר מותנה, ולהסתפק בעניינו של הנאשם בעונש מאסר מותנה בלבד, תוך שהדגישה את התנהגותו של המתלונן באירוע, וההתגרות שהתגרה,

לטענתה, בנאשם, את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, המתפרנס מעבודתו כאמן ואת מצבו המשפחתי המורכב, הנובע, בין היתר, ממצבה הבריאותי של אשתו. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע כי בעניינו של הנאשם מתקיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית בשל מצבו הנפשי של הנאשם בשעת ביצוע העבירה, המצדיק הקלה בענישה. עוד הפנה ב"כ הנאשם לדברים על אופיו הטוב של הנאשם שאמר המתלונן עצמו במהלך עדותו, והציגה פסיקה שיש בה כדי לתמוך בעמדתה העונשית.

4. הנאשם בדברו האחרון טען כי מתקיימת בעניינו הגנה מן הצדק, כי הגשת כתב האישום נגדו היא פגיעה מתמשכת של המשטרה והמתלונן בו, בעוד ששני אלה הם שתקפו אותו. הנאשם טען, כי הרשעתו היא טעות וקבל על כך שלא מוצה הדין עם המתלונן שפגע ברכושו. הנאשם ביקש שלא להטיל עליו פיצוי לטובת המתלונן.

5. בתום שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי על הכנת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. חוות הדעת שהוגשה ביום 1.3.17 קובעת כי הנאשם כשיר לבצע עונש זה.

מתחם העונש ההולם

6. מעשיו של הנאשם פוגעים בזכות לביטחון אישי ושמירה על שלמות הגוף. שימוש באלימות היא תופעה קשה ומסוכנת והצורך להגן על ערכים אלו מתגבר נוכח ריבוי אירועי האלימות בכלל ושימוש באלימות לפתרון סכסוכים בפרט.

7. מידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם בערכים המוגנים היא בינונית. הנאשם תקף את המתלונן בשל סכסוך שכנים. הגם שהחבלות שנגרמו למתלונן כתוצאה ממעשיו של הנאשם אינן חמורות, תקיפת המתלונן נעשתה בחמת זעם, והנאשם הפליא בו את מכותיו אל מול עינם הפקוחה של השוטרים שהוזעקו למקום.

8. יש ליתן משקל לא מבוטל למעשיו של המתלונן קודם לאירוע האלימות, ואולם אף אם מעשים אלה, שעיקרם פגיעה ברכוש, נעשו שלא כדין, לא היה בהם, בשום אופן, כדי להצדיק את התנפלותו האלימה של הנאשם על המתלונן. בהתאם, לא סברתי כי בנסיבות אלה קמה קרבה לסייג לאחריות פלילית בשל מצבו הנפשי של הנאשם, ולא מיותר לציין כי הטענות בדבר מצבו הנפשי באופן כללי ובאותו אירוע, לא נתמכו בראייה מטעם בעל מקצוע בעניין.

9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בגין העבירה בה הורשע הנאשם הוטלו עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל ולצדו מאסר מותנה ורכיבי ענישה בעלי היבט כלכלי (ראו רע"פ 6756/14 **בן חמו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 15.1.15]; רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 2.2.15]; רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 17.7.14]; רע"פ 8176/12 **ראהב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 15.11.12]; רע"פ 3555/16 **סברי ואח' נ' מדינת**

ישראל [פורסם בנבו 4.5.16]; רע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 22.6.15].

10. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה, בנסיבות ביצועה כפי שפורטו לעיל, וכן במדיניות הענישה הנוהגת ובעיקרון ההלימה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל, ולצדו עונשים נלווים של מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

העונש המתאים לנאשם

11. הנאשם בן 41. בעברו שתי הרשעות קודמות, האחת משנת 2013, בגין עבירה של הפרעה לעובד ציבור והשנייה משנת 2002, בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

12. כפי שעולה מתוך טיעוני ב"כ הנאשם והמסמך הרפואי שצורף, הנוגע לאשתו של הנאשם, לבני הזוג חמישה ילדים קטנים, ופרנסת המשפחה מבוססת על קצבת נכות שמקבלת אשת הנאשם ועל הכנסתו המועטה של הנאשם מעבודתו כאמן. מצבו המשפחתי המורכב של הנאשם, שמשמש הורה מעורב ודומיננטי בגידול ילדיו, כמו גם מצבה הכלכלי של המשפחה, הם שיקולים המצדיקים הקלה מסוימת בעונש, אך אינם יכולים להוות שיקולים מכריעים.

13. מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה משנתיים וחצי, אם כי כתב האישום הוגש בתוך פרק זמן קצר של כששה חודשים לאחר ביצוע העבירה.

14. מובן כי תביעת הנאשם שתובאנה ראיות להוכחות אשמתו לא עומדת לחובתו, ואולם אין שמורה לו ההקלה לה זוכים אלה הנוטלים אחריות על מעשיהם. בדבריו במסגרת הטיעונים לעונש שב הנאשם וביקש להטיל את האשמה במעשים על המתלונן ועל משטרת ישראל, והדברים שאמר מלמדים, כי הוא לא הצליח להפנים את הפסול במעשיו. על כן קיים חשש כי ישוב ויבצע מעשי אלימות אם ייקלע לחיכוכים עם המתלונן או עם אחרים, ובשל כך נחוצה ענישה מוחשית שתרתיע את הנאשם מביצוע מעשי אלימות נוספים, לצד ענישה הצופה פני עתיד.

15. לא ראיתי לפסוק פיצוי למתלונן, לנוכח התנהלותו באירוע, כפי שתוארה בסעיף 13 להכרעת הדין.

16. לנוכח האמור לעיל יש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם.

17. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות שירוצו החל מיום 8.5.17.
בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

עמוד 3

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור
עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירת
אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

18. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

19. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ז, 06 אפריל 2017, במעמד הצדדים.